

Effect of musical activity on participation of Tehran's 6-12 years old Autistic children in formal & informal activities

Shahrzad Soltanzadeh¹, Narges Shafaroudi², Mitra Khalaf Beigi², Seyed-Rouhollah Eftekhari³

¹ MSc in Occupational therapy, Faculty of Rehabilitation Sciences, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran (corresponding author)

² Lecturer of Occupation Therapy, PHD student of Occupation Therapy, Faculty of Rehabilitation Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

³ MSc in Occupational therapy, Faculty of Rehabilitation Sciences, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Article received on: 2011.7.12

Article accepted on: 2012.6.15

ABSTRACT

Background and Aim: Autism is a developmental disorder that is characterized by delays in communication skills, social interaction, participation, accountability and behavioral symptoms such as repetitive and stereotyped behavior. The most common purposes of occupational therapy in these children is improving verbal and non verbal communication and social skills which lead to increase their participation and they will be more independent in their daily life. One of the most effective interactions in autism is music therapy. The objective of the present study is to investigate the effectiveness of musical activities on participation and preference of autism children.

Materials and Methods: This investigation was a randomized controlled trial. 20 autistic boys with no other differential diagnosis, the age of 6-12 and IQ of 50-70 were selected from autism schools in Tehran and randomly assigned in two groups of intervention and control. Then they were participated in musical activities for 24 sessions. Participation of these children was evaluated with children's assessment of participation and enjoyment and preference for activities of children. The data was analyzed with the independent T-TEST using SPSS 17.

Results: The findings show that the mean score of participation and preference at formal and informal activities of autistic children, before and after musical activities were not significant except for preference of informal activities.

Conclusion: Participation of autistic children at formal and informal activities before and after musical activities sessions was not significant except for preference of informal activities.

Key Words: Autistic disorder, participation, formal activities, informal activities

Cite this article as: Shahrzad Soltanzadeh, Narges Shafaroudi, Mitra Khalaf Beigi, Seyed-Rouhollah Eftekhari. The effect of musical activity on participation of Tehran's 6-12 years old Autistic children in formal & informal activities. J Rehab Med 2012; 1(2): 31-35

1. Sadock BJ, Sadock VA. Kaplan and Sadock's Synopsis of Psychiatry: Behavioral Sciences/Clinical Psychiatry. USA: Lippincott Williams & Wilkins; 2007. pp.1192-1195.
 2. Sadock BJ, Sadock VA. Kaplan and Sadock's Synopsis of Psychiatry: Behavioral Sciences/Clinical Psychiatry. USA: Lippincott Williams & Wilkins; 2007. pp.1195-1198.
 3. Case-smith J. Occupational Therapy for Children. Philadelphia: Mosby; 2005. pp.191-194.
 4. Abbott EA .The administration of music therapy training clinics: A descriptive study. J Music Ther 2006; 43(1):63-81.
 5. Ashaeri H. Portal Comprehensive Human Sciences. [Homepage on the Internet]. 2011 [cited 2012 Jan 9]. Available from: <http://www.ensani.ir/fa/content/16049/default.asp>
 6. Brownell MD. Musically adapted social stories to modify behaviors in students with autism: four case studies. J Music Ther 2002; 39(2):117-44.
 7. Berger DS. Music Therapy Sensory Integration and the Autistic Child. London: Jessica Kingsley; 2003. pp.189-207.
 8. Watson T. Music Therapy with Adults with Learning Disabilities .New York: Taylor & Francis Group, on informal business: 2007.pp. 33-35.
 9. Edgerton C L. The effect of improvisational music therapy on the communication behaviors of autistic children. Br J Mus Ther: 2011; 31(1), 31-61.
 10. Katagiri J. The Effect of Background Music and Song Texts on the Emotional Understanding of Children with Autism. J Music Ther. 2009; 46(1):15-31.
 11. Hilton CL, Crouch MC, Israel H. Out of School Participation Patterns in Children with High-Functioning Autism Spectrum Disorders. Am J Occup Ther2008; 62(5):554-63.
 12. Lundqvist LO, Andersson G.(et al). Effects of Vibroacoustic Music on Challenging Behaviors in Individuals with Autism and Developmental Disabilities. Res Autism Spectr Disord 2009; 3(2):390-400.
 13. Liebal K, Colombi C, et al. Helping and Cooperation in Children with Autism. J Autism Dev Disord 2008; 38(2): 224–238.
 14. Kim J, Wigram T. The effects of improvisational music therapy on joint attention behaviors in autistic children. J Autism Dev Disord 2008; 38:1758-1766.
 15. Kern P,Wolery M .Use of Songs to Promote Independence in Morning Greeting Routines for Young Children With Autism. J Autism Dev Disord 2007; 37(7):1264-71.
 16. Whipple J .Music In Intervention for Children and Adolescents with Autism: A Meta-Analysis. J Music Ther 2004; 41(2):90-106.
 17. Wimporoy D, Chadwick P .Brief Report: Musical Interaction Therapy for Children with Autism: An Evaluative Case Study With Two- Year Follow-up. J Autism Dev Disord 1995; 25(5):541-52.
 18. Furman A. Young children with autism spectrum disorder. Early Child Conn 2001; 7(2): 43–49.
- King J, Law M Children Assessment of Participation and Enjoyment &Preference for Activities of Children. San Antonio, TX: Harcourt Assessment; 2004. p. 9.

تأثیر فعالیت های موسیقایی بر مشارکت پذیری کودکان اتیستیک ۱۲-۶ سال شهرستان تهران در فعالیت های رسمی و غیر رسمی

شهرزاد سلطان زاده^{۱*}، نرگس شفارودی^۲، میترا خلف بیگی^۲، سید روح اله افتخاری^۳
^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد کاردرمانی روان، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
^۲ مربی گروه کاردرمانی، دانشجوی دکتری کاردرمانی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
^۳ کارشناس ارشد کاردرمانی جسمی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

مقدمه و اهداف

اتیسم یک اختلال تکاملی است که با تاخیر در مهارت های ارتباطی، تعاملات اجتماعی، مشارکت پذیری و نیز علائم رفتاری مانند رفتارهای تکراری و کلیشه ای مشخص می شود. مهمترین اهداف کاردرمانی در رابطه با کودکان اتیستیک بهبود روابط کلامی و غیر کلامی و مهارت های اجتماعی آنها است که متعاقب آن مشارکت پذیری کودک در محیط های گوناگون افزایش یافته و کودک به استقلال عملکردی بیشتری دست می یابد. علاوه بر مداخلات کاردرمانی یکی دیگر از راه هایی که بسیار موثر است و باعث تسهیل این مهارت ها می شود موسیقی درمانی است. هدف از این مطالعه بررسی تأثیر فعالیت های موسیقایی بر مشارکت پذیری و ترجیح کودکان اتیستیک می باشد.

مواد و روش ها

این پژوهش بصورت کارآزمایی بالینی تصادفی انجام گردیده است. نمونه مورد بررسی شامل ۲۰ بیمار با اختلال اتیسم و عدم حضور سایر اختلالات همراه در محدوده ۶ سنی تا ۱۲ سال با بهره هوشی ۵۰-۷۰ و جنسیت مذکر می باشد که از بین دانش آموزان مدارس اتیسم شهرستان تهران انتخاب شدند و به روش تصادفی ساده در دو گروه کنترل و مداخله قرار گرفتند. سپس به مدت ۲۴ جلسه در فعالیت های موسیقایی شرکت داده شدند. برای سنجش مشارکت پذیری این کودکان از ارزیابی مشارکت پذیری و ترجیح فعالیت ها استفاده گردید. داده ها با استفاده از برنامه SPSS17 و با روش آماری آزمون T مستقل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها

یافته ها نشان داد که میانگین نمرات بدست آمده از مشارکت پذیری در فعالیت های رسمی و غیر رسمی کودکان اتیستیک قبل و بعد از فعالیت های موسیقایی به جز در حیطه ی ترجیح فعالیت های غیر رسمی تفاوت معناداری نداشته است.

نتیجه گیری

این مطالعه نشان داد که مشارکت پذیری کودکان اتیستیک در فعالیت های رسمی و غیر رسمی با حضور در فعالیت های موسیقایی تغییر معناداری نداشته است به جز در حیطه ی ترجیح فعالیت های غیر رسمی که بطور معناداری پس از شرکت در جلسات افزایش یافت.

واژه های کلیدی

اختلال اتیسم، مشارکت پذیری، فعالیت های رسمی، فعالیت های غیر رسمی

* دریافت مقاله ۱۳۹۰/۱۱/۲۰ پذیرش مقاله ۱۳۹۱/۳/۲۶ *

نویسنده مسئول: شهرزاد سلطان زاده. تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده علوم توانبخشی، گروه کاردرمانی.

تلفن: ۲۲۲۲۸۱۵۹

آدرس الکترونیکی: sh_ot83@yahoo.com